

dog straks sige, med Hensyn til Kommune-tilskudet et Beløb af 300,000 Kr. tilbage, som efter Regler, der blive at fastsætte nærmere, skal fordeles til de mest trængende Kommuner.

Yderligere maa det erindres, at Udgiftsbeløbene paa det foreliggende Finanslovsforslag selvfølgelig, trods alle Bestræbelser for Økonomi, paa adskillige Omraader vise betydelig Stigning. Der er saaledes en Stigning paa ca. 700,000 Kr. alene paa de sociale Udgifter under Indenrigsministeriet, der er Stigning ogsaa paa en Række af de andre Omraader, hvor vi ere vante til at se dem. Der er Stigning paa de ordinære Militæruddgifter, idet nu Militærmusikken er kommen til, og idet det jo maa tage nogle Aar, inden Forsvarslovene kunne blive fuldt gennemførte, og der i disse Aar maa vise sig nogen Stigning fra det ene Aar til det andet. Endvidere er der de naturlige Stigninger, der fremkomme som Følge af Materialprisernes Stigning, Arbejdslønnens Stigning o. s. v. Men naar vi alligevel trods alle disse Ting, jeg her har gjort opmærksom paa, kunne lade Udgiftsbudgettet fremtræde med en saa væsentlig Besparelse, det vil sige med en Mindreudgift af $2\frac{2}{3}$ Mill. Kr. — vel at mærke er deri jo ikke medregnet de Indtægtsforøgelses- og Udgiftsbesparelser, som ville blive en Følge af særlige Love —, viser dette bedst, at i det hele og store ere i Virkeligheden Kommissionens Besparelsesforslag fulgte, ja, efter min Overbevisning vil man kunne til det Resultat, at de ere mere end fulgte, at der er realiseret endda noget større Besparelser, end af Kommissionen foreslaet.

Dette er dog ikke saaledes at forstaa, at Regeringen paa alle Punkter har fulgt Finanslovkommissionens Forslag. Der har ikke, saaledes som det sker, efter at den foreløbige Finanslovbetænkning er afgiven i vore Finansudvalg, fundet nogen mundtlig Forhandling Sted mellem Kommissionen og de enkelte Ministre, men man har ment, det var rigtigst, at Kommissionen afgav sine Forslag ganske uafhængigt, og en Følge deraf er ogsaa, at Regeringen paa sin Side maa staa uafhængig overfor dem. Regeringen har fulgt langt de fleste af Kommissionens Forslag, men paa andre Punkter har den ment at maatte tage Afstand fra dem, dog saaledes, at jeg fra første Færd har fastholdt og i den Henseende ogsaa har fundet Medhold fra mine Kollegers Side, at vi, naar vi mente ikke at kunne følge Kommissionen, skulde under Hensyn til den spændte finansielle Si-

tuation sætte andre Besparelser i Stedet, som mindst ækvivalerede de af Kommissionen foreslaede, som vi ikke kunde følge, og det er ogsaa det, som gennemgaaende er sket. Omraadet er jo saa stort, at det er ganske umuligt for mig blot tilnærmelsesvis at udtømme det, men jeg maa maaske eksempelvis nævne enkelte Poster, hvor Regeringen ikke har fulgt Kommissionens Besparelsesforslag. Der er f. Eks. de 6,000 Kr. til Pressekonsulenten under Udenrigsministeriet, der er største Delen af det Tilskud til „Hedebruget“, som Kommissionen har foreslaet helt at stryge, men som Regeringen midlertidig har bevaret med nogen Indskrænkning; der er Indskrænkningen, eventuelt Nedsættelsen af Tilskuddene til de anerkendte Arbejdsløshæskasser, som Kommissionen havde foreslaet, men hvor Regeringen ikke har ment at kunne følge Forslaget; der er Nedlæggelse af Korsør—Kiel-Routen, som Regeringen af saglige Grunde har maattet tage Afstand fra; der er Tilskuddet til de kommunale Mellem- og Realskoler og til forskellige højere Almenskoler med meget mere. Jeg skal af let forstaaelige Grunde ikke komme ind paa en nærmere Motivering af Regeringens afvigende Stilling paa disse og andre Punkter, det maa ganske overlades til de enkelte Ministre, under hvis Omraade det hører, men jeg har dog anset det for rigtigst eksempelvis her i Dag at nævne disse Poster. Andre Indstillinger ere ikke fulgte nu, fordi de enten kræve særlige Love, inden de kunne effektueres, og der endnu ikke har været Tid til at forberede Forslag til saadanne Love, eller de kræve Overvejelser, som man ikke endnu har kunnet tilendebringe. Atter andre Forslag fra Kommissionen følger man ikke straks, fordi man har ment, at det af forskellige praktiske Hensyn vilde ramme for haardt øjeblikkelig at berøve vedkommende Institution sit Tilskud. Vedkommende Institution kan f. Eks. have bundet sig under Forudsætning af Tilskuddet til Lejemaal eller andre Arrangementer, som gaa et Par Aar frem i Tiden, og ogsaa af almindelige Grunde vil det i forskellige Tilfælde være rigtigst at give Institutionen en vis Overgangstid til at afvikle sine Forhold eller til at indrette sig paa den mindre Indtægt, som den vil faa, naar Statens Tilskud falder bort. Derfor har Regeringen i forskellige Tilfælde i Stedet for straks at stryge et Tilskud til en Forening eller en Institution inddraget det i forskellige Rater, hyppigst saaledes, at man har taget Halvdelen bort straks og